

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1884-11-03

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 3 6

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10248>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΑΡΙΘ. 36.

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. 'Εν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

* Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσοῦ.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

3, ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

Δίκαιον ὄπωσόν εἶνε καὶ φυσικὴ ἀκολουθία ὅταν τις ἀπατᾷ ἢ ἀπατᾶται νὰ ὑφίσταται τὰς τῆς ἀπάτης βλάβας ἢ καταστράφῃ, διότι καὶ ὁ ἀπατῶν χάριν τούτου ἀπατᾷ, καὶ ὁ ἀπατῶμενος πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ἀπχτάται· ἀλλὰ, εἶνε δίκαιον, εἶνε νόμιμον νὰ ἀπατᾷ τις ἕνα δεύτερον, καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀπάτης ἐκείνης ἀπορρεύσας βλάβας νὰ τὰς ὑφίσταται τρίτος τις ὁ ὁποῖος ἀμερίμνως καὶ ἡσυχῶς ἐκοιμάτο ἢ εἰργάζετο, οὐδὲν δ' ὄλω; μέρος ἔλαβεν εἰς τὰ μηχανορραφήματα καὶ τὰ σχέδια τῶν δύο συμβαλλομένων, τίτινες ἰδιοτέλειαν ἐθεμελίουν καὶ ἀπάτην καὶ δολιότητα κατειργάζοντο; ἠκούσθη ποτὲ νὰ ραβδίση τίς τινα καὶ ὁ πόνος τοῦ ραβδίσματος νὰ μεταβῇ εἰς τρίτον; τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην τὴν ἀποτεινομένην πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις πιστεύομεν, ὅτι ἐν τῇ εὐθυκρίσιᾳ τῆς θὰ ἀπαντήσῃ ἡμῖν τὸ «ὄχι». "Ὁχι βέβαια, διότι τοῦτο οὔτε Θεὸς τὸ θέλει οὔτε ἄνθρωποι καὶ ὁμοῦ παρα τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς ὁ Θεὸς εἶνε τίποτε· οἱ ἄνθρωποι μηδὲν ἄρα καταστροφὴ πάντος δικαιώματος· ἀνατροπὴ πάσης λογικῆς ἀπώλεια πάσης δικαιοσύνης· τοῦτο καλεῖται συνήδεισις· εἰς τοῦτο κέκληται ἄνθρωπος.

Τίς ἄρα γε εὐπροσώπως θὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῆς κατηγορίας ἡμῶν ταύτης;

Ἄλλ' εἰς οὐδένα πρὸς τὸ παρὸν ἀφίνομεν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἢ πρὸς μόνην τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις δύνα-

ται νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Ἐἶνε ἀληθὴς λοιπὸν ἡ κατηγορία μου αὕτη Σ. Κυβέρνησις, ἢ εἶνε ψευδὴς καὶ διαμαρτύρεσαι, οὕτω δηλ. συμβαίνει παρα τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς, νὰ ἀπατῶσιν ἢ νὰ ἀπατῶνται καὶ τὰς βλάβας νὰ τὰς ὑφίστανται ἄλλοι ἔξω τοῦ χοροῦ, ἢ ἔχω λάθος; Ἄλλὰ σὲ ἐξορκίζω νὰ ἀπαντήσῃς ἤδη, διὰ τοῦ στόματος τῶν ὑπαλλήλων σου ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν ὁποίων θὰ εὐτυχῆσῃς νὰ πέσωσιν αἱ γραμμαὶ αὗται, προτοῦ νὰ ἴδῃς τί παρακατιὸν θὰ εἶπω...

Μοῦ φαίνεται νοερώς, ὅτι σὲ βλέπω ἀνανεύουσιν καὶ διὰ πολλῶν Κυβερνητικῶν στομάτων ἀναφωνοῦσαν τὸ «you are not right».

«Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον»· ἀδίκως κατηγορῶ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ διὰ στόματος τῆς ἀγγλικ. κυβερνήσεως διαμαρτύρονται· ἀλλὰ ν' ἀφήσω ἑμαυτὸν ἀνυπεράσπιστον; πο!

Καὶ πρῶτον (τὸ ὁποῖον ἀρκεῖ καὶ διὰ δεύτερον καὶ διὰ τελευταῖον) ἔλα 'ὄω σὺ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις νὰ σὲ παρατηρήσωμεν καλῶς· εὐπροσώπως, ἄρα γε εἶπες τὸ «you are not right» καὶ δὲν ἐκοκλίνισες ὡς τ' αὐτὰ διὰ νὰ τὸ πῆς;

Σὺ μετεχειρίσθης πᾶν μέσον διὰ νὰ ἀποκτήσῃς ἀκόμη μίαν λωρίδα γῆς ὑπεσχέθης φούρνους παξιμάδια διὰ νὰ κατορθώσῃς νὰ περάσῃς τὴν Κύπρον· τὸ χέρι ἠγνόεις δὲ καὶ σὺ κ' ἐκεῖνος ποῦ τὴν εἶχεν, ἂν ἐπ' αὐτῆς τῆς Κύπρου ζῶα ἢ θηρία κατοικοῦν, ἄνθρωποι ἢ βουβάλια· τοῦτο μόνον ἤξευρεν ἐ-

κεῖνος ὅτι διηνεκῶς ἐλάμβανε χρήματα ἐκ τῆς Κύπρου, καὶ ἀδιάφορον ἂν εἶχον ἢ μὴ δέρμα τὰ ζῶα τῆς· τοῦτο δὲ μόνον ἐφρόντιζες σὺ, νὰ λάβῃς τὴν Κύπρον καὶ νὰ τὴν κάμῃς Παραδεισον· δηλαδὴ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν γυμνοὶ καὶ ἀδιάντροποι καὶ ἠργίσις νὰ ἐπιτυχάνῃς· ἄς τὸ ποῦμεν καὶ τοῦτο ἐστὶ πρᾶστράτημά μας. Λοιπὸν, ἐκεῖνος βασανισμένος ἀπὸ τῆς κολάσεως τῆς ἀναργυρίας, ἐνώπιον Ἀγγλο-πλουσίου ἤξευρε πῶς νὰ τὰ καταφέρῃ· σὺ δὲ μεθυσμένη ἀπο Παραδείσου—ἀδιαντροπίας, ἰδιοτελείας καὶ πλοῦτου ἐνώπιον τούρκου λιμώττοντος, ἤξευρες πῶς νὰ ἐπιτύχῃς· ἀπήτησε λοιπὸν ἐκεῖνος πολλὰ νὰ χωρτάσῃ· τοῦδῶσες καὶ σὺ πολλὰ νὰ κἀλίση, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ἐκεῖνος ἠπάτησε σὲ διότι σοῦ πῆρε χρήματα ὅσα ἐζήτησε, σὺ δὲ ἠπάτησας ἐκεῖνον, διότι τοῦ πῆρες γῆν τὴν ὅποῖαν ἠθέλησ' ἢ δὲ βλάβη καὶ καταστροφὴ αὐτῆς τῆς ἀπάτης καὶ τῶν δύο, ἐκάθησε σὰν ὀλοκληρὸς ὑδρόγειος σφαῖρα πάνω 'ς τὴν ράχιν μας.

Ἴδου λοιπὸν Κυρὰ Ἀγγλίς, ὅτι ἡ δική σας ἀπάτη καταστρέφει νῆσον ὀλοκληρον, διότι αἱ 98 γιλιάδες λίραι τὰς ὁποίας σὺ, ἐπειδὴ ἦτο χορτάτο τ' ἀμμάτι σου τὰς ἔδωσες με μεγάλην εὐκολίαν, διὰ τὸν λόγον μάλιστα ὅτι αἱ λίραι αὗται θὰ πίπτουν εἰς τὰ θυλάκια τῶν ἀγγλων δανειστῶν τῆς Τουρκίας, θὰ καταστρέφουν ὀλοτελῶς τοὺς κατοίκους· τί σὲ μέλλει ὁμοῦ; ἄλλοι θὰ τὰς ζερνοῦν, ἄλλοι (ποῦ τοὺς δικούς σου) θὰ τὰς ρουφοῦν, καὶ σὺ καβαλλάρης πάνω 'ς τὴν Κύπρον· τοῦτο τὸ τελευταῖον πρᾶσεπά

θεις, τοῦτο ἐπέτυχες, τὰ ἄλλα εἶνε ἀδι-
άφορον διὰ σέ.

Ἄλλα καὶ πάλιν νέας διαμαρτυρήσεις
πιθανὸν νὰ ἔχωμεν, ἀπὸ τὰς ἰσποίας δυσ-
κόλως τώρα θὰ γλυτώσωμεν. «Ἡπά-
τησα ἐγώ;—θὰ εἶπῃ ἴσως ἡ Κυβέρνη-
σις—καὶ καταδέχομαι ἐγώ τὸ τοιοῦ-
τον; Ἡπατήθην ἐγώ; καὶ εἶνε δυνα-
τὸν νὰ κατορθωθῇ τὸ τοιοῦτον, ἀφοῦ μά-
λιστα τὴν Κύπρον τὴν ἔλαβον μὲ ἔγ-
γρυφον καὶ μὲ συμφωνίας ἱερὰς
καὶ ἀπαραβάτους;

Καλὰ φέρ' ἐδῶ ἐκεῖνο τὸ ἔγγραφόν
σου νὰ ἐξετάσωμεν αὐτοὺς τοὺς ἔρους διὰ
τῶν ὁποίων παίζεται αὐτὸ τὸ θαυμαστὸν
παιγνίδι . . . .

Ἴδού ἕνα ἔρον: «Τὴν Κύπρον θὰ τὴν
κατέχη ἡ Ἀγγλία, ἕσον καιρὸν θὰ κρα-
τῇ ἡ Ρωσία τὸ Βατούμ, τὸ Ἀρδαχάν
καὶ τὸ Κάρς». Φαντάσθητε τί ἀριστοῦρ-
γημα! Ἔϊνε δυνατόν, ὅστερα ποῦ ἐ-
θυσίασε τόσον αἶμα ἡ Ρωσία κ' ἐκέρ-
δισε μόλις αὐτὰς τὰς 3 πόλεις, νὰ τὰς
ἀφήσῃ ποιέ; Εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἔλε-
γες «τὴν Κύπρον θὰ τὴν κατέγη ἡ Ἀγ-
γλία ὅσον καιρὸν ὑπάρχει νερόν 'ς τὴν
Μαύρην θάλασσαν· ἅμα ὅμως φουρήσῃ
κανένας βοριάς καὶ ξηρανθῇ, 'ς τὴν στιγ-
μὴν θὰ τὴν ἐπιστρέψῃ» καὶ ὁ Σχολαστι-
κὸς μας Τούρκος ἠγόρασε τὸν κολοβὸν
καὶ τὸν τρέφει μὲ κικάρια διὰ νὰ βεβαιω-
θῇ ἂν πραγματι ζῇ διακόσια ἔτη.

Ἴδού ἄλλον ἔρον «Ἡ Ἀγγλία κατέ-
χουσα τὴν Κύπρον ὑπεχρεοῦται νὰ βοη-
θήσῃ τὴν Τουρκίαν ἂν ἡ Ρωσία κινήσῃ
πόλεμον ἐναντίον της, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν
ὅμως νὰ κάμῃ μεταρρυθμίσεις ἡ Τουρ-
κία εἰς τὴν Ἀρμενίαν» καὶ ἐπειδὴ ἡ
Τουρκία δὲν ἔκαμε μεταρρυθμίσεις, διότι
ὅπως ζεύρῃ νὰ τὰς κάμῃ δὲν ἀρέσκουν
εἰς τὴν Εὐρώπῃ καὶ ὅπως ἀρέσκουν εἰς
τὴν Εὐρώπῃ δὲν δύναται νὰ τὰς κάμῃ,
καὶ τοῦτο τὸ ἠξέυρεν ἡ Ἀγγλία, διὰ
τοῦτο οὐδ' αὐτὴ δὲν εἶνε ὑπόχρεως νὰ τὴν
βοηθήσῃ ἐκείνην ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς
τὴν Ρωσίαν.

Ἴδού λοιπὸν πῶς ἠπατήθη ἡ Τουρκία·
ἀλλὰ—θὰ πῇ τις—ἀφοῦ εἶνε συμφωνία
τοιαύτη, δὲν εἶνε ἀπάτη· ναὶ ἄλλ' ἠγ-
χαριστήθη ν' ἀπατηθῇ ἡ Τουρκία, διότι
ἠγχαριστήθη ν' ἀπατηθῇ καὶ ἡ Ἀγγλία
πῶς;

Ἐκαμαν λογαριασμὸν τῶν εἰσοδημά-
των πέντε ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1874, τὸ ὁποι-
ον ἦτο τόσον εὐτυχές, καὶ εἶχον τὰ προ-
ϊόντα τῆς γεωργίας καλὴν τιμὴν, μέχρι
τοῦ 1878, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
τελωνιακοῦ φόρου ὁ ὁποῖος εἰσεπράττετο
ἀπὸ πραγματείας ἐρχομένης ἀπὸ Τουρ-
κικὰ μέρη, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐτελωνίζοντο εἰς
τὸν λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ εὗρον, ὅτι
ἀναλογεῖ νὰ λαμβάνῃ ἡ Τουρκία 98 χι-

λιάδες λίρας κατ' ἔτος, τὰς ἐποίας καὶ
ἐδέχθη ἡ Ἀγγλία νὰ δίδῃ· καὶ τὰς ἐδέχ-
θη εὐκόλα, διότι ἀπὸ ἄλλους θὰ βγαίνοι
τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ εἰς βαλάντια ἀγγλων
δανειστῶν τῆς Τουρκίας θὰ πίπτῃ.

Ἴδού λοιπὸν, ὅτι ἠπατήθη καὶ ἡ Ἀγ-
γλία, καὶ ἡ ἀπάτη ἦτο ἀμειβαία· ἀλλὰ
πῶς ἠπατήθη;

Ἡπατήθη ἡ Ἀγγλία, διότι δὲν ἔλα-
βεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μεγάλη ἐξαγωγή Δη-
μητριακῶν καρπῶν τῶν ἄλλων μερῶν
εἰς τὰ ὁποῖα αἱ βαθμηδὸν τελειοποιού-
μεναι μηχαναὶ ἀναπλήρουσι τὰς χεῖρας,
καὶ ἀναπτύσσεται τεραστίως ἡ γεωργία,
ὡς ἐμποδίσῃ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ γεννή-
ματος τῆς Κύπρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ γε-
ωργία κατεδικάσθη νὰ ἴη ἐσαεὶ εἰς τὰ
σπάργανα, οὕτω δὲ θὰ καταστήσῃ τὸ
γέννημα εἰς εὐθυνοτάτην τιμὴν μὴ ἀρ-
κοῦσαν οὐδὲ τὰ ἔξοδα καὶ τὴν ἀξίαν τῶν
μεροκαμάτων τοῦ γεωργοῦ νὰ καλύψῃ.
Δὲν ἔλαβε λέγομεν ὑπ' ὄψιν τοῦτο ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἠπατήθη, διότι ἡ μόνη ζωὴ
τῆς Κύπρου εἶνε ἡ γεωργία· ἴδού δὲ τὸ
1884 εὐτυχέστατον καὶ ἕμως οἱ γεωργοὶ
δὲν ἔγειναν ὀλιγώτερον δυστυχεῖς ἀφ'
ἔτι ἦσαν, διότι δὲν δύναται ν' ἀντιταχ-
θῶσι πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς τῆς Ἀμερικῆς
καὶ Αὐστραλίας, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀναγκά-
ζονται νὰ τὸ πωλῶσιν ὅσα ὅσα, ἢ νὰ τὸ
ἔχουσιν ἀποθημευμένον νὰ σήπεται.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δὲν ἔχομεν πολλά· ὁ Μαγδῆς φαίνε-
ται ἤρχισε πάλιν νὰ συναθροίσῃ πολλοὺς
ἀντάρτας διὰ νὰ περικυκλώσῃ τὸ Χαρ-
τούμ. Εἰδήσις μάλιστα νεωτέρα, λέγει,
ὅτι ἔκομε μίαν τρομερὰν μάχην κατὰ
τῶν ὀλίγων στρατευμάτων τοῦ Γόρδωνος
μὲ 25 χιλιάδας ἀντάρτας, ἐπειδὴ δὲ
ἀπεκρούσθη μὲ μεγάλην φθοράν, ἀπε-
σύρθη καὶ ἐπανήλθε μὲ πολλοὺς, καὶ κα-
τόπιν τρομερᾶς μάχης ἐκυρίευσεν τὸ Χαρ-
τούμ καὶ συνέλαβε τὸν Γόρδωνα αἰχμά-
λωτον· ἀλλὰ τοῦτο ἀκόμη δὲν ἐβεβαιώθη.
Ὁ Οὐέλσελέη ἐνίκησε μετὰ τῶν στρα-
τευμάτων κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Χαρτούμ
πλέον. Εἰς τὸ ἐξῆς λοιπὸν θὰ ἔχωμεν
τὰ σπουδαία, ἀλλ' ὁ Οὐέλσελέη ἔχει δια-
ταγὴν νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε δυνατόν νὰ
σώσῃ τὸν Γόρδωνα μόνον, ὅχι καὶ νὰ κα-
ταδιώξῃ τὸν Μαγδῆν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐένος ἐπισκεφθεὶς τὴν Λεμησσόν.

(συνέχεια)

Ἐέν.—Ὡ! αὐτὸ τὸ γαλασμένο ἐδῶ;

Πολ.—Τὸ γάλασεν ἡ πλυμμύρα Κύριε
καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα τῆς πόλεως.

Ξ—Περίεργον! εἶχετε πλυμμύραν Κύ-
ριε; καὶ δὲν βλέπω σημεῖα.

Π—Ὅχι· τώρα φίλε μου· πρὸ τεσσάρων
ἔτων.

Ξ—Πρὸ τεσσάρων ἐτῶν! καὶ πῶς δὲν
ἐδιορθώθησαν;

Π—Ἄ! . . . εἶνε . . . δυστυχῆς ἐκεῖ-
νος ποῦ τὰ ἔχει φίλε μου.

Ξ—Ἄ α α Προχωροῦμεν λοιπὸν . . .

Μά τί κακὸν εἶνε ἐδῶ μ' αὐτὴν τὴν ἀμ-
μον; τί; κόκκαλα βλέπω· τί εἶν' αὐτὰ;

Π—Τάσυρε προχθές ἡ θάλασσα.

Ξ—Μά αὐτὰ τὰ κόκκαλα εἶνε ζῶων τῆς
ξηρᾶς Κύριε· τί γυρεύουν 'ς τὴν θάλασ-
σαν;

Π—Ἡμεῖς Κύριε ἔχομεν τὴν θάλασσαν
διὰ κοπρῶνα· πετάσσομεν εἰς αὐτὴν καὶ
κόκκαλα καὶ λοιπὰ, καὶ αὐτὴ ἔπειτα μᾶς
τὰ πετὰ κατὰμουτρα

Ξ—Ἄλλος θόρυβος ἐδῶ πάλιν . . . τί
τρέχει ἄρά γε;

Π—Εἶνε . . . Πυρραρία κύριε.

Ξ—Ἄ! ὀρίστε φίλε μου νὰ πάρωμεν ἐν-
πιστόν.

Π—Μά . . . δὲν πρέπει . . . δὲν ἀξίζει . . .

Ξ—Ἀφήτε παρακαλῶ αὐτὰ· ἐπιθυμῶ
νὰ σᾶς κερᾶσω.

Π—Ναί· ἀλλά . . .

Ξ—Τί;

Π—Εἶνε γυναῖκες ἐδῶ· ποῦ κειναῖς . . .

Ξ—Ὡ συγκώμην λοιπὸν· ἀλλὰ μοῦ εἶ-
πατε νομίζω ὅτι εἶνε Πυρραρία . . . Καὶ ὁ-
μως ἀκούω πάνω πολλοὺς.

Π—Εἶνε ξένοι, . . . δηλαδὴ Ἀγγλοκύ-
ριε . . . οἱ δικοὶ μας δὲν ἐκαλόμαθαν αὐταῖς
ταῖς δουλείαις.

Ξ—Ποῦ πάγει νὰ πῇ, ἤρχισαν . . .

(Σ. Σ. ἄχ καὶ νάμουν ἐκεῖ νὰ τοῦ λε-
γα, ὅτι καὶ ἤρχισαμεν καὶ ἐτελειώσαμεν
καὶ τζιράκκι ἂν θέλῃ τὸν βγάλλομεν)

Ξ—Τέλος πάντων ἄς προχωρήσωμεν
φίλε μου . . .

(ἀκολουθεῖ)

Λευκωσία 10 Νοεμβρίου 84.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Ἀνέγνωνα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 35 τῆς ὑ-
μετέρας ἐφημερίδος τὰς συμβουλὰς τὰς
ὁποίας εἰς ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «θεατῆς»
μοῦ δίδει. Λυποῦμαι ὅμως, διότι ὁ
«θεατῆς» οὗτος βλέπω νὰ ἔχῃ ἀνάγκην
καλῶν διόπτρων ἵνα καλῶς θεᾶται καὶ
ἀκουστικῶν Σαλπίγγων ἵνα καλῶς ἀκούῃ.
Πρὸς ἀντιμοιβὴν λοιπὸν τῆς συμβουλῆς
ἣν μοῖ δίδει, τὸν συμβουλεύω καὶ ἐγώ,
ὅτι τοιαῦτα καλὰ ἐργαλεῖα δύναται νὰ
προμηθευθῇ ἐκ τοῦ καταστήματος Na-
grete τοῦ Λονδίνου καὶ ὅτι χρησιμοπο-
ίων ταῦτα δὲν θὰ ὑποπίπτῃ πιστεύω ἐν τῷ

μειλλοντι εις οφθαλμοπονιαν κ' βαρυκοι-
αν.

Ταυτα παρακλω καταχωρισατε προς
το παρον εν τω αξιολογω υμων φυλλω,
διότι πλειονα δεν αρμοζου εις ανδρα
κρυπτομενον

Δ. Ξενοδόχος.

Σ. Σ. Στόπ Κύριοι πλέον.

ο:

Α! έχομεν κ' απ' αυτα ε την Αεμησ-
τόν; Ξέναι γυναίκες ήλθον εδώ μέσα και
δεν φθάνει που τριακοσίων λογίων, κατά
την γελοίαν φαντασίαν των, μάς ενέδυσαν
τάς γυναϊκάς μας, γίνονται και αφορμή οι
κογενειακων σκανδάλων, συκοφαντούσαι τον
σύζυγον εις την σύζυγον, οι τον ειδον
ε την Πυραρίαν; Δεν φθάνουν τα σκάνδα-
λα και αι καταστροφαι που προξενου μ' ε
κείνας τάς μόδας των τάς οποίας πλάττουν
διά να χρηματολογήσουν; Θα έπιστήσωμεν
την προσοχήν μας και ες προσέξη η κυρία
αυτη, εκτός αν θέλη να τιμήση το φύλ-
λον μας.

Λάρνακι τῆ 9ῆ 9ρίου 1884.

Φίλε Σαλπικτά.

Μέλη του Ίταρέ Συμβουλίου,

Ζητοῦνται με το φανάρι εν πλήρει με-
σημβρία και εν μέση τῆ αγορά. Πουθενά ο-
μως δεν φαινονται χέμει παραδοξολογιών
αυτός ε κόσμος, αφού ζητείται να καταλά-
βη πολιτικὰς θέσεις και αρνείται. Οποιον
αρά γε το αίτιον; οι ειδήμονες ες αποφρα-
θωσιν. Εικάζεται, ότι η δεν θα πληρόνων-
ται διά τον κόπον των, η οι αγώνες των εν
τω συμβουλίω αποβαίνουσι μάταιοι, και εξ
άπαντος θα ηναι το τελευταίον επιβεβαιοῖ
δε τουτο η χθεσινή εκτίμησις τῆς Δεκάτης,
ητις ουτε επεικῆς είναι, ουτε εὐλογος, και
επιβληθείσα υπό των αρχόντων, και ασυζη-
τηται το κύρος λαβούσα κατ' εφεσιν.

Οι Κύριοι του Ίταρέ σύμβουλοι πριν η
παρουσιασθωσιν εις την εφεσιν και ζητήσωσι
τάς διαφορους εκτιμήσεις, ωφειλον, ως μέλ-
λοντες να παραστώσι προ του θεου τῆς θέ-
μιδος, ερωτώντος αυτους διαφοροτρόπως,
να σπουδασωσι τουλάχιστον την Δικονομίαν
η εν ελλείψει τουτου, να δώσωσι την εξῆς
σαφή και βραχείαν εκθεσιν, πῶς γὰρ το ο
ποιον αμφιβάλλω να παρέλειψαν.

α'. Να παρατηρηθῆ η τιμή καθ' ην ε-
πωλήθησαν τα γεννήματα υπό των ενταῦθα
κερδοσκοπων, συμπεριλαμβανομένου και του
κέρδους των. β'). Να παρατηρηθῆ το πο-
σόν τῆς εξαγωγῆς εις τα των τελωνείων Βι-
βλία. γ'). Να παρατηρηθῆ τί ποσόν εδεκα-
τίσθη. Να φανῆ το υπόλοιπον ὅπερ ἔμεινεν
εις την νῆσον, [ποσόν ὄχι εὐκαταφρόνητον]

και εις ποιαν τιμήν τρέχει τῆ τύχην να πο-
ληθῆ. Τίποτε εκ τουτων πιστεύομεν δεν πα-
ρητηρήθη, παρὰ εξετιμήθη η Δεκάτη ὅπως
ἔδοξε τῷ Προεστώτι. και αυτη η υπό το
ὄνομα Κουμανταρία εις μίαν και την αυτην
τιμήν εξετιμήθη, χωρίς να λάβῃ υπ' ὄψιν
το συμβούλιον το υπό τῆς ἀποστοφίρας ἔπε-
νεχθεν τοις γεωργοις κείριον τραῦμα, μετα
τρεψάσης εν ἀκαρεῖ, τάς περισσότερας κου-
μανταρίας εις Ξειδι.

Κύριε Προεστώτα, ὄφειλες να διαφωτισθῆς
πριν η προβῆς εις την εκτίμησιν, τάς δια-
φόρους πωλήσεις τῆς οποίας ἔκαμαν οι εν
ταῦθα Κερδοσκόποι, κατὰ διαφορους ἐπο-
χάς.

Ο Δαμιανὸς κερδοσκόπος ἐπόλησε τὰ
σιτάρια του εις τον κ. Ν. Α. Γεωργιάδην
πρὸς 22 5/10 το κοιλόν με ἔγγυσημένον
ἔχρος.

Ο Χρήστος κερδοσκόπος ἐπίσης εις τον
κ. Μουράτην πρὸς 21.

Ο Περικλῆς Βοντιτζιάνος -εις τον κ. Ν.
Α. Γεωργιάδην πρὸς 18.

Ο Ν. Ι. Τουρμούσης εις τον κ. Ν. Α. Γε-
ωργιάδην πρὸς 22 1/2.

Ο Μανιχῆ εις εκ των ἐχόντων ἀλληλο-
γραφίαν και με το Οὐράνιον κράτος ἐπόλη-
σεν ἐπίσης τὰ σιτάρια του εις τον κ. Ν. Α.
Γεωργιάδην πρὸς 20 γρ. το κοιλόν.

Ο κ. Ζήνων Δ. Πιερίδης, λαβὼν την
τύχην ν' ἀποστείλῃ μερίδα σιτάρων εις λι-
βερπούλ με ὅλην την οικονομίαν ναύλου και
ἐξόδων, εἶδεν ἐκκαθάρισιν ὄχι ἀνωτέρω των
19 1/4 γροσίων το κοιλόν.

Οι περισσότεροι των Κερδοσκοπων μὴ εὐ-
ρόντες ἀγοραστήν εις οὐδεμίαν τιμήν, ἀπέ-
στειλιν αυτὰ εις την ἀλλοδαπήν, ἀναμένον-
τες την ἐπάρατον ἐκκαθάρισιν.

Πέπεισμαι Κύριε Προεστώτα, ότι αν ὄλη
ταῦτα εἴθετο υπό την μελέτην σας θα εἶδι-
δετε ὑποδεεστέρην τιμήν, και δεν θα ἐζημιώ-
νεν ὁ δυστυχῆς δεκατοπληρωτῆς, και οι του
Ίταρέ σύμβουλοι ἔχοντες την συνειδησίαν των
ἐπαναπαυομένην, ότι ἐξεπλήρωται το πρὸς
την πατρίδα καθήκον των θα προσήρχοντο
αὐτόκλητοι, κατὰ τασόμενοι ως μέλη του
Ίταρέ.

Ἀποβάθρα παρὰ το παλαιὸν τελω-
νείον, τελειωμένη, ἀλλ' ἀνευ των δια τον
προορισμόν τῆς προϊόντων. Νομίζομεν ότι
οι κατασκευασται τῆς εν λόγῳ ἀποβάθρας,
ἔπρεπε να πραιδωσι την ἀνάγκην, να θέσωσι
παραπλευρῶς ταύτης, τάς ἀναγκαίας δε-
κούς, να δύναται η μαούνα να πλητιάζῃ
και φορτῶν ἀσφαλῶς εν ὄρα τρικυμίας.
Ἄλλως το ἔργον εἶνε ἀτελές και η ἀποβάθρα
μὴ ὑπάρχουσα.

Ἐορτολόγιον, του ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ
Προξενείου, φαίνεται ότι ἐχάθη, διότι παρε-

τηρήθη, ότι εις πολλάς ἀγίων και θεομη-
τωρικών ἑορτῶν δεν ὕψωσε σημαίαν.

Ἀλληλοδιδάκτης διὰ τὸ σχολεῖον Ἀγ-
λαζάρου και ἐφέτος δεν θὰ ἔλθῃ, διότι ἀργὰ
ἐφρόντισεν η ἀξιότιμος Ἐπιτροπή. Ἄλλὰ
Κυρὰ Ἐπιτροπή γαχτι να λησμονῆς "του
φρονίμου το παιδιὰ πριν πεινάσουν μαγει-
ρεῦσιν". Εἴθε το ἐφειτερον πάθημα να σοῦ
γίνῃ μάθημα.

Φυσίγναθος.

Φίλε Σαλπικτά.

Γνωρίζετε ότι ἕκαστον ἰσνάφι, ἐκάστη
συντεχνία, προσπαθεῖ πάντοτε να δτημέραι
διὰ μεταρρυθμίσεων και ἐφευρέσεων ἀναπτύ-
ξῃ ὅσον οἶόν τε ἐπὶ το συντελεστικώτερον και δῆ-
και ἀποτελεσματικώτερον την ἰδίαν γένην
και ἐπιστήμην και το παρ' ἡμῶν δε των
κλεπτῶν και κακουργῶν ἰσνάφι οὐδενὸς ἤττον ἐ-
φάνη. μεγάλα δηλονότι προόδους, διὰ μεταρ-
ρυθμίσεων και ἐφευρέσεων ἔκαμεν ἐπ' ἐσχά-
των των ἡμερῶν (πῶς γὰρ οὐ; λήγει ὁ
19. αἰών!) οὔτω π. χ. ἐπὶ τῆς προκατό-
χου Κυβερνήσεως ἅμα μέλος τι τοῦ ἐπαρά-
του τουτου ἰσναφίου ἐλάμβανεν ἀφορμὰς δυ-
σχεσελείας κατὰ τινος, ἐνόων τους πέντε
τῆς χειρὸς δακτύλους και δεικνύων αυτους
πρὸς αυτον, τῷ ἔλεγε "φὸς οὐντου" και
ἠννοεῖ διὰ τουτων, ότι εα του κλέφῃ τον
βοῦν, τον γάδαρον, την μούλαν, η ἄλλο τι
τοιουτου, ὅπερ και ἐγένετο δεν ἦγεν ὁμως
τουτο εις το ποθούμενον τέλος, διότι ἐνδεχέ-
μενον το θυμά του να εἶχε σχέσεις ἀμέσως η
ἐμμέσως] με τι η με τινα του ἰσναφίου
μέλη και ὡς εκ τουτου, ἔστω και με θυσίας
μεγάλας και κόπους πολλούς, θα εὑρισκε-
το ἀπολεσθέν. ὅθεν ἐπέστη ἀνάγκη με-
ταρρυθμίσεως, η νέας ἀποτελεσματικώτερας
ἐφευρέσεως το "φὸς οὐντου" λοιπὸν ἔλαβεν
ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς καταχῆς νέαν σημασί-
αν — το "θα σοῦ κόψω τ' αυτιὰ, η την οὐ-
ραν του γάδαρου, η τῆς μούλας" και ἐπὶ
πολύ ἐξηκολούθουν πράττοντες τουτο, κό-
πτοντες δηλονότι ἀπὸ ρίζης τ' αυτιὰ, η την
οὔραν, η και ἀμφοτέρα των φορτηγῶν ζώ-
ων ἀλλὰ και τουτο ἀπεδείχθη ὅτι δεν
ἦγεν εις το ποθούμενον τέλος ὅπερ ε-
στὶν η παντελής καταστροφή, διότι
καίτοι ἐντροπή, καιτοι ἀτιμοτικὸν θεωρεῖ-
ται παρ' ἡμῶν το ἔχειν τινα φορτηγὰ ζῶα
ἀνευ αυτιῶν, η ἀνευ οὔρας, εν τουτοις ο-
μως υπό τῆς πανισχύρου ἀνάγκης βιαζόμε-
νος ὁ τοιουτος, την ἐντροπήν, η την τῆς ἀτι-
μότητος ἰδέαν κατὰ μέρος τεθεμενος, ἐφόρ-
τωνε την γάδαρόν του, ἔστω και κούντουρον
(χωρίς οὔραν) ἔστω και ποῦμπουρον (χωρίς
αυτιὰ) και το πρόσωπον καλύπτων, ἐξέκί-
νει. Ὅθεν και πάλιν ἀνάγκη μεταρρυθ-
μίσεως και το "φὸς οὐντου" λοιπὸν νέαν ε-
λαβε και πάλιν σημασίαν ἐπ' ἐσχάτων των

ήμερων· τὸ "θὰ σοῦ μαχαιρέσω τὸν βοῦν, τὸν γάδερρον, ἢ τὴν μούλαν, ἢ θὰ σοῦ κόψω τὴν γλώσσαν τούτων" διὸ καὶ σύρεται πάλιν ἡ μάχαιρα, οὐχ ἰδῶς ὅπως κόψη αὐτὰ, ἢ οὐρανὸν, ἀλλὰ γλώσσαν, ἢ ἐμβαφθῆ ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῶν δυστυχῶν ζώων. Ἴδού τὸ ποθούμενον τέλος, ἰδοὺ ἡ παντελής τοῦ πτωχοῦ μὲν, ἀλλὰ φιλησύχου γεωργοῦ, ἢ ἀγῶ γιάτου καταστροφή.

Χθὲς εἶδον πτωχὸν χωρικὸν χύνοντα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ποταμούςς δακρῶν, στενάζοντα, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὡς ἀπὸ καχλάζοντος λέβητος, θερμούςς τε τμῶς ἐκπέμποντα· ἐρωτήσας δ' ἔμαθον, ὅτι πρὸ 8 μῶν μηνῶν ἠγόρασεν ἡμίονοι ἀντὶ 20 ἀγγλικῶν λιρῶν, ἃς δὲν ἐπλήρωσεν ἔτι, καὶ αἴφνης εὐρέθη αὐτῇ ὁ θανατηφόρος πληγὰς εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέλη ἔχουσα, διὰ μαχαιράς ὑπὸ ἀγνώστου ἀνοσιουργοῦ χειρὸς κατενεχθείσας, δι' ἃς καὶ ἐξένευσεν.

Ἴδού τὰ χάλλα μας φίλε Σαλπικτά, ἄτινα, ἀν' θέλητε, διασαλπίσατε ὅπως λάβωσι γνώσιν τούτων αἵ τε φανεραὶ καὶ μυστικαὶ ἀστυνομίαι αἵτινες . . .

Ἐκ τοῦ καζᾶ Αὐδίου 26 Ἰβρίου 1884.

Ὁ φίλος σας . . .

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Τυχόντες ἐν τῷ χωρίῳ Τρικώμῳ κατὰ τὴν 15ην Ἰβρίου παρίστημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα δημοτικῆς σχολῆς ἧς διευθυνομένης πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου Δημοδιδασκάλου κ. Ἀλεξάνδρου Λουκά. Αἱ ἐξετάσεις ἐγένοντο κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν, διότι ἔτυχεν νὰ ᾔηεν ἐν τῷ χωρίῳ ἡ Α. Μακαριότης ὁ γεραρὸς ἡμῶν Πρωθυεράρχης, ὅστις τὸ ἱερὸν αὐτοῦ καθῆκον ἐκπληρῶν περιέρχεσθαι τὰ χωρία κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν λειτουργῶν καὶ ἀγιάζων τὸ Χριστεπώνυμον αὐτοῦ πλήρημα ἦτοι ποιῶν τὴν εἰθισμένην αὐτοῦ περιδεῖαν. Ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος καίτοι ἐκ τῆς ὄψεως αὐτοῦ φαίνεται λίαν καταβεβλημένος, διότι ὡς πληροφρούμεθα μαστίζεται πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν ὑπὸ τῆς ἐπαρέτου θερμότης, πρὸς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀτρυτῶν κόπων, οὐχ ἤττον ὅμως μετὰ μεγάλης μας ἐκπλήξεως παρατηρήσαμεν ὅτι ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας ἠεροῦσθε μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ ἐξεταζόμενα τέκνα τοῦ χωρίου τούτου. Πληροφρούμεθα ἐπίσης, ὅτι ἡ Α. Μακαριότης παρίστη εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ἠεροῦσθε τοὺς μαθητὰς μετὰ τῆς αὐτῆς τῆ ἀληθείας μαρτυρικῆς καρτερίας καὶ ἄλλων σχολῶν πολλῶν χωρίων κατὰ τὸ βραχὺ τῆς εἰς τὸ Καρπάσιον περιουσίας τῆς διάστημα οἷον τῆς Ἀκανθοῦς, Ἐπτακώρης, Ἀγίου Ἀνδρονίου,

κου, Αἰγιαλοῦσης, Ριζοκαρτιάσου, Κώμας Αἰγιαλοῦ καὶ Τρικώμου, ἐνθαρρύνοντα οὕτω διὰ τῆς παρουσίας τῆς τοῦς τε διδάσκοντας καὶ διδασκομένους καὶ περιβάλλουσα τὴν φιλομουσίαν τῶν κατοίκων.

Ἐν τούτοις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνταῦθα ἐξετάσεων ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον, καθότι οἱ μαθηταὶ ἀπῆντησαν μετὰ μεγάλης εὐκολίας εἰς πάντα τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα· δυνάμεθα μάλιστα νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πρὸ πάντων οἱ μαθηταὶ ἔχουν λαμπρὰν ἀπαγγελίαν καὶ ἀπέχουν τοῦ νὰ προσθέτωσι τὸ κακόηχον ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον ἐλάττωμα ἡμῖν τοῖς Κυπρίοις. Ἡ ἀνωτάτη τάξις ἐζητήσθη εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὅσα διδάσκονται καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τοῦ Σχολαρχείου.

Ἦδη ἀνεγείρεται ἐκ βάθρων νέα σχολὴ ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, προσεγγίζουσα εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς· εἶνε ἀξίον πολλῶν τῶ ὄντι ἐπαίνων ἡ ἀξιότιμος ἐπιτροπὴ τῆς σχολῆς ταύτης διὰ τὸν ἀοκνον ζῆλον ὃν ἐπιδείκνυσι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σχολῆς, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Νικόλαος Ζωγράφος.

Τῆ 18ῃ Ἰβρίου 1884.

Εἰς Διαβάτης.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ε'.

Οἱ γονεῖς.

(συνέχεια ἰδε προηγούμε. ἀρθ.)

Ἡ μήτηρ μου περικνημίδα ἔπλεκεν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τῶν ὤμων φέρουσα ἔτη ἐργασίας καὶ ὑπομονῆς, ὁ δὲ πατήρ μου ἔτι γεροντότερος τὴν Βίβλον ἀνεγίνωσκε προσεκτικῶς. Ἡ λύπη, φαίνεται, ἐζωγραφεῖτο στὸ πρόσωπόν μου τὸ δακρύδρεκτον κ' ὠχρῶν, διότι ἐπ' ἐμοῦ τὸ βλέμμα ρίψαντες ἀπέμειναν οἱ γέροντες ἐμβροδνητοί.

Ἐραίφθην στὰς ἀγκάλας τῶν ἀναίσθητος καὶ νὰ συνέλθω δὲν μοι ἦτο δυνατόν. Τὰς λύπας μου, τὰς θλίψεις μου, τοὺς πόνους μου, στοὺς φιλοστόργους μου γονεῖς ἐξήγησα καὶ τὴν θεραπείαν ἐζήτησα αὐτῶν.

Ἡ μήτηρ μου τὸν λόγον πρώτη ἔλαβε, φιλήσασά με εἰς τὰς παρεῖας σφοδρῶς. Τέκνον προσφιλέ, εἶπέ μοι, δακρύουσα, σὲ ἐνοῶ κ' ἀπὸ καρδίας θλίβομαι.

Ἄλλὰ εἰς τὰς πληγὰς σου βάλσαμον γλυκὺ θὰ ἐπιθέσω κ' ὡς ἐκ θαύματος εὐθύς αἱ λύπαι καὶ οἱ πόνοι θὰ παρέλθωσι.

Καλὴ κόρη, θελκτικὴ, πολυφύερνος, καταγομένη ἐξ ἀνθρώπων εὐγενῶν καὶ ἐν τῇ κοινῶν λαμπρὸν ὄνομα ἐχόντων, προσφέρει δι' ἐμοῦ τὴν χεῖρά της

εἰς σέ. Ἡ νέα αὐτῇ, τέκνον φίλτατον, εἰμι βεβαία, ὅτι εὐτυχέστατον θὰ σὲ καταστήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς.

Ὁ ἄριστος τῆς συζύγου εἶνε ἄδολος, εἰλικρινὴς καὶ ἅγιος, οὐράνιος.

Δυνατὸν φίλοι νὰ σὲ λησμονήσωσι καὶ ἐρωμέναι νὰ σ' ἐγκαταλείψωσι.

Ἄλλὰ ἡ καλὴ σύντροφος κ' ἐνόρετος, μετ' ἧς αὐτὸς ὁ Πλάστης σὲ συνέδεσε, μέχρι τοῦ τάφου θὰ τὲ ἀγαπᾷ αὐτοῦ, κ' ὡς ἄγγελον θὰ σὲ λατρεύῃ ἐπὶ γῆς.

Ὅταν δὲ τέκνα εὐδοκῆσῃ ὁ Θεὸς νὰ σοὶ χάριση καὶ ἐγγόνους εἰς ἐμέ, νὰ ὑποστηρίξωσι μέλλοντά ποτε, ὅταν ἡ κόμη σου καταστῇ κατάλευκος, τὰ γόνατά σου τρέμοντ' ἐκ τοῦ γήρατος, καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ οικογενειακὸν ὄνομά σου νὰ φέρωσι, τότε εὐτυχῆς θὰ λογισθῆς, υἱέ μου, εὐτυχέστατος.

Τὸ νὰ μόνον εἶπέ καὶ θεραπεύεσαι.

Ἦκουσεν τὴν μητέρα μου ὡς ἀκούει τις ἐναρμονίου μουσικῆς φθόγγους γλυκεῖς, ἀλλ' ἀκαταλήπτους αὐτῷ ὀλοτελῶς.

Τὴν ἀκοήν μου ἐκῆλει ἡ μουσικὴ, ἀλλ' οὐδὲως συνεχίνει τὴν καρδίαν μου, τὴν λίθω ἀναισθητῶ ὁμοιάζουσαν.

Ὅταν τὰς ρίζας ἀνθους κατατρῶγῃσι, φθοροποιὰ ζωῖα, οἱ σκώληκες, ποσῶς δὲν ὠφελεῖ ἡ δρόσος τούρανοῦ.

(Ἐπεταί συνέχεια.)

Ἐν Λευκωσίᾳ «Ν. Κ.»

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία παλαιὰ· συνήθη τὸ γομ. Γρ. 150—170.

Κρασία νέα τὸ γομάρ. 90—125

λάδι νέον ἢ λίτριχ (2½ ὄκ.) γρ. 14

Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ. 84

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὄκ.) Γρ. 20—21.

ἡ κριθή ,, [16 ὄκ.] 12—13.

ἀλευρι ἐντόπιον ἢ ὀκὰ 50—51 παραδ.

τὸ κρέας ἢ ὀκὰ γρ. 8—9.

λάδι νέον ἢ ὀκὰ γρ. 8

Αἶνιγμα 35.

Ὁ ἔχων με πικρῶς θρηνεῖ

ἀπόκοπον τὴν κάραν μου! τίς πάραυτα γεννᾶται;

Εἰς ὅστις με παραδειγμα διδάσκει—μὴ γελᾶτε

τί ἔστιν ἡ ὑπομονή.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.